

- 2) Czy art. 20 TFUE i art. 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie Niderlandy nie przedłużyło stypendium studenckiego na kształcenie w placówce edukacyjnej położonej na obszarze krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) (Curaçao), które przysługiwało zainteresowanej w związku z tym, że jej ojciec wykonywał w Niderlandach działalność zarobkową jako pracownik przygraniczny, z tego względu, że zainteresowana nie spełniła przesłanki obowiązującej wszystkich obywateli Unii, w tym również obywateli Niderlandów, wedle której powinna ona zamieszkiwać w Niderlandach przynajmniej trzy z sześciu lat poprzedzających zapisanie na studia?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 1 lipca 2013 r. — Ordre des architectes przeciwko État belge

(Sprawa C-365/13)

(2013/C 274/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordre des architectes

Strona pozwana: État belge.

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 21 i 49 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (¹), które nakładają na każde państwo członkowskie obowiązek uznawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, na potrzeby podejmowania i prowadzenia działalności zawodowej, poprzez nadanie im takiej samej mocy na jego terytorium, jak dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, które to państwo samo wydaje, należy dokonywać w taki sposób, że zakazują one, aby państwo, na potrzeby wpisu na listę członków izby architektów, wprowadziło względem osób legitymujących się dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji architekta określonym w art. 46 tej dyrektywy albo dokumentem określonym w jej art. 49 ust. 1, obowiązek spełnienia dodatkowego warunku odbycia praktyki zawodowej lub posiadania doświadczenia zawodowego równoważnego z tym, które jest wymagane od osób legitymujących się dyplomami architekta wydawanymi na jego terytorium, po uzyskaniu tych dyplomów ?

(¹) Dz.U. L 255, s. 22

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 3 lipca 2013 r. — Harald Kolassa przeciwko Barclays Bank PLC

(Sprawa C-375/13)

(2013/C 274/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Harald Kolassa

Strona pozwana: Barclays Bank PLC

Pytania prejudycjalne

A. Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 (¹) (Bruksela I):

- 1) Czy zawarte w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 sformułowanie „[j]eżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia z umowy, którą zawarła osoba, konsument, w celu, który nie może być uważany za działalność zawodową lub gospodarczą tej osoby” należy interpretować w ten sposób, że

1.1. skarżący, który jako konsument nabył na rynku wtórnym dłużne papiery wartościowe na okaziciela, a obecnie podnosi roszczenia przeciwko emitentowi z tytułu odpowiedzialności za informacje zawarte w prospekcie emisyjnym, o naruszenie obowiązku informowania i kontroli oraz z tytułu warunków pożyczki, może powołać się na tę przesłankę uzasadniającą jurysdykcję, jeśli skarżący poprzez nabycie papieru wartościowego od osoby trzeciej wstąpił w sposób pośredni w stosunek umowny pomiędzy emitentem a pierwotnym pożyczkodawcą?

1.2. (w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1.1.) skarżący może powołać się na jurysdykcję wynikającą z art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 także wówczas, gdy osoba trzecia, od której konsument zakupił dłużne papiery wartościowe na okaziciela, nabyła je uprzednio w celu,